

предмет") – руши магията около нея, с което целият еротичен потенциал, заложен в това "необикновено красиво", по думите на Костов, момиче, се демистифицира. А разгадаването, бързото постигане-прочитане, според същите правила на Ероса (и на приказките от "Хиляда и една нощ"), е равностойно на смърт.

Сред малцината, които са предизвиквали вълнение у този студен до вманиаченост човек, са Ирина ("тръпчивият вкус на устните ѝ го бе *развълнувал* много по-дълбоко, отколкото мислеше" - к. м.) и "Никотиана" ("върху лицето на Борис се бяха появили от *вълнение* няколко розови петна" - к. м.). Но, да не забравяме, у него – педанта и прагматика – не само когато става дума за сделка, всичко е разграфено и изчислено. И в случаите на "любовно опиянение" еросът е само периферно усещане за Борис – "дори когато я целуваше, студентите му очи оставаха устремени в това далечно нещо, което го откъсваше от живота от любовта". Актът на несъстоялото се връщане към човешкото е повторно декодиран чрез Мария, която "съзна тъжно, че не тя не помощта, която му даде, а само татко Пиер и "Никотиана" бяха причината на това вълнение".

В крайна сметка Ирина и Мария ще останат за Борис ледката отмора, невинният флирт, инструментът, с който си служи в голямата битка за спечелването на другата жена, за реализацията на "другия" си свят. Защото, както самата Ирина твърди, "без "Никотиана" ти нямаше да бъдеш щастлив", защото, както Борис отвърща на репликата ѝ, "сега "Никотиана" е моя и второто, което ми липсва, си ти... Трябва да помислим за себе си". После "Никотиана" обича най-много Ирина. Познато звучи нали? А същата формула изповядва и другият фанатик – Павел.

Всъщност Ирина (и още по-малко Мария) никога не е била в "живота" за Борис, никога не е успявала да провокира "конкурентна среда", алтернатива на другата жена – Никотиана. Тя само я е допълвала, само временно, като "любовница", го е отнема малка от онази, на чието обладаване той е посветил същинските си усилия. Впрочем техните "други" за него светове винаги са били празни, неинтересни, скучни сами по себе си, без събла-